

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. szeptember 24.*

„Dömping – Kínából származó szolárüveg behozatala – Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja (jelenleg az (EU) 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja) – Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás – A »vállalkozások termelési költségei és pénzügyi helyzete jelentős torzulásának« fogalma – Adókedvezmények – Nyilvánvaló értékelési hiba”

A T-586/14. RENV. sz. ügyben,

a **Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd** (székhelye: Anhui [Kína], képviseli: Y. Melin ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH** (székhelye: Tschernitz [Németország], képviseli: R. MacLean ügyvéd)

beavatkozó fél,

a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 142., 1. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, I. Labucka (előadó) és I. Ulloa Rubio bírák,

hivatalvezető: F. Oller tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. január 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd egy kínai székhelyű társaság, amely az említett országban a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 142., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) hatálya alá tartozó szolárüveget gyárt és exportál az Európai Unióba.
- 2 A felperes egyedüli részvényese a hongkongi (Kína) székhelyű és a hongkongi tőzsdén jegyzett Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd.
- 3 A megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében a felperes 2013. május 21-én (az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelettel [HL 2016. L 176., 21. o.] felváltott,) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: alaprendelet) alapján a piactudasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás (a továbbiakban: MET-jogállás) elismerése iránti kérelmet terjesztett elő, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja) értelmében.
- 4 A felperes 2013. június 6-án benyújtotta az Európai Bizottság dömpingellenes kérdőívére adott válaszait.
- 5 A felperes 2013. június 21-én válaszolt a Bizottság kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmére.
- 6 A felperes által a MET-jogállás elismerése iránti kérelemben szolgáltatott információkat, továbbá a felperesnek a Bizottság kérdőívére adott válaszait 2013. június 21. és 26. között a felperes kínai székhelyén ellenőrizték.
- 7 2013 júniusának végén és 2013 júliusában a felperes a Bizottsággal egyeztetve és a Bizottság felhívásainak megfelelően kiegészítő tájékoztatást nyújtott.
- 8 2013. augusztus 22-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy kizárólag azért nem adhatott helyt a MET-jogállás elismerése iránti kérelmének, mert az nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt rendelkezéseknek (a továbbiakban: 2013. augusztus 22-i levél). A Bizottság felhívta a felperest az észrevételei megtételére, ellenben úgy vélte, hogy a felperes teljesíti az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első, második, negyedik és ötödik francia bekezdésében foglalt egyéb feltételeket.
- 9 A felperes 2013. szeptember 1-jén benyújtotta az észrevételeit, amelyekben vitatta a Bizottság értékelését.
- 10 A Bizottság ezen észrevételekre a MET-jogállás elismerése iránti kérelem tárgyában 2013. szeptember 13-án hozott végleges határozatában (a továbbiakban: a Bizottság 2013. szeptember 13-i levele) válaszolt, amely megerősítette a MET-jogállás elismerése iránti felperesi kérelem elutasítását.
- 11 2013. november 26-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1205/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 316., 8. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

12 Az ideiglenes rendeletnek a „piacgazdasági elbánás[ról]” szülő (34)–(47) preambulumbekzdése a következöképpen szól:

„(34) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a [Kínából] származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése szerint állapítják meg azon exportáló gyártók tekintetében, amelyekről megállapítást nyer, hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában megállapított kritériumoknak.

(35) Ezek a kritériumok a tájékozódás megkönnyítése érdekében a következöképpen foglalhatók össze:

(1) a vállalkozás döntéseit piaci jelzések alapján, jelentős állami beavatkozás nélkül hozzák meg, továbbá a költségek a piaci értéket tükrözik;

(2) a vállalkozás átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak;

(3) nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások;

(4) a csödre és a tulajdonra vonatkozó jogszabályok jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak; valamint

(5) a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

(36) Tíz együttműködő vállalat nyújtott be [MET-jogállás] iránti kérelmet az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján, és töltött ki piacgazdasági elbánás kérelmezésére szolgáló igénylőlapot a megadott határidőn belül. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének d) pontjával összhangban a mintát alkotó vállalatok, [köztük a felperes] esetében elvégezték a piacgazdasági elbánáshoz kapcsolódó ellenőrzést [...].

(37) Ennek alapján az alábbi négy vállalat vagy vállalatcsoport tekintetében született döntés a [MET-jogállásra] vonatkozóan:

– a mintába felvett vállalatok

– [...];

– [a felperes] és Xinyi Solar (Hongkong) [...];

– [...]

– egyedi vizsgálat alá vont vállalat:

– [...]

(38) A Bizottság megvizsgált minden szükségesnek ítélt információt, és a szóban forgó vállalatok telephelyén ellenőrizte a [MET-jogállás] iránti kérelemben közölt adatokat.

(39) A kapcsolódó felek esetében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az egymással kapcsolatban álló vállalatok csoportja mint egész megfelel-e a piacgazdasági elbánás feltételeinek. Ezért ha a kérelmező leányvállalata vagy más [kínai székhelyű], vele kapcsolatban álló vállalat akár közvetlenül, akár közvetve részt vesz az érintett termék gyártásában vagy értékesítésében, a piacgazdasági elbánásra irányuló vizsgálatot az egyes vállalatokra külön-külön és a vállalatcsoport egészére vonatkozóan is el kell végezni.

- (40) Ennek alapján a négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) által benyújtott [MET-jogállás] iránti kérelmek vizsgálata tizenegy jogalanyra terjedt ki.
- (41) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a [MET-jogállást] igénylő négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) egyike sem tudta bizonyítani az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt valamennyi kritériumnak való megfelelést.
- (42) [...]
- (43) [A] négy exportáló gyártó közül egyetlen sem bizonyította – sem egyénileg, sem pedig csoportként –, hogy esetükben nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások. Ezek a vállalatok, illetve vállalatcsoportok tehát nem feleltek meg a [MET-jogállás] harmadik feltételének. Konkrétabban: mind a négy exportáló gyártó, illetve exportáló gyártók csoportja részesült adókedvezményekből.
- (44) [...]
- (45) Az érintett vállalatokat, a [kínai hatóságokat] és a panaszost a Bizottság tájékoztatta a [MET-jogállásra] vonatkozó vizsgálat eredményéről, és felkérte őket, hogy tegyék meg észrevételeiket.
- (46) A benyújtott észrevételek nem változtattak a Bizottság ideiglenes megállapításain. 2013. szeptember 13-án, a 2. cikk (7) bekezdésének c) pontja szerinti tagállami egyeztetést követően valamennyi kérelmezőt külön és hivatalos úton tájékoztatták az egyes [MET-jogállás] iránti kérelmek kapcsán meghozott végleges bizottsági döntésről.
- (47) Ennek értelmében a [MET-jogállást] kérelmező [kínai] négy exportáló gyártó, illetve exportáló gyártókat tömörítő csoport közül egyetlen sem tudta bizonyítani, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott valamennyi feltételnek, így [MET-jogállás] iránti kérelmüket elutasították.”

13 A Bizottság 2014. május 13-án elfogadta a megtámadott rendeletet.

14 A megtámadott rendeletnek a „piacgazdasági elbánás[ról]” szóló (32)–(34) preambulumbekkezdésében a Bizottság a következőképpen vélekedett:

- „(32) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt, majd pedig a végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság hibát vétett, amikor elutasította piacgazdasági elbánás iránt benyújtott kérelmét. A piacgazdasági elbánásról hozott döntéssel kapcsolatban ezt az észrevételt már az ideiglenes szakaszban is benyújtották, és a Bizottság azt az ideiglenes rendelet (43) és (47) preambulumbekkezdésében elutasította.
- (33) [A felperes] állítása szerint a gazdasági előny, amelyre a kedvezményes adórendszerek és a támogatások révén tett szert nem képezi árbevételének jelentős hányadát. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ezzel az érvel – több más érvel együtt – a Bizottság már foglalkozott az exportőrnek küldött, 2013. szeptember 13-án kelt levelében, amelyben értesítette a felet a rá vonatkozó piacgazdasági elbánás meghatározásáról. A szöveg különösen azt hangsúlyozta, hogy annak megállapítása szempontjából, hogy vajon a torzulás »jelentős« mértékűnek tekinthető-e, a vizsgálati időszak alatt szerzett gazdasági előny abszolút összege – a szóban forgó gazdasági előny jellegéből adódóan – nem bír jelentőséggel. Ezt az állítást ezért elutasítják.

(34) A fentiekre tekintettel megerősítést nyer az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekzdésében foglalt azon megállapítás, hogy valamennyi piaczgazdasági elbánás iránti kérelmet el kell utasítani.”

Az eljárás és a felek kérelmei a T-586/14. sz. ügyben

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes a megtámadott rendelet megsemmisítését kérte.
- 16 A Bizottság a Törvényszék Hivatalához 2014. október 21-én ellenkérelmet nyújtott be, amelyben azt kérte, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet, és a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 17 A felperes 2014. december 16-án választ, a Bizottság pedig 2015. január 30-án viszonválaszt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.
- 18 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.
- 19 A Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 64. cikke 2. §-ának a) pontja értelmében a Törvényszék felhívta a feleket, hogy a tárgyalás előtt írásban válaszoljanak a kérdéseire.
- 20 A felek az előírt határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre.
- 21 A Törvényszék a 2015. szeptember 9-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 22 A 2016. március 16-i Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ítéletben (T-586/14, a továbbiakban: eredeti ítélet, EU:T:2016:154) a Törvényszék megsemmisítette a megtámadott rendeletet, egyúttal a Bizottságot kötelezte a saját, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére.
- 23 A Bíróság Hivatalához 2016. május 26-án érkezett beadványában a Bizottság fellebbezést nyújtott be az eredeti ítélet ellen.
- 24 A 2016. október 13-i Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings végzéssel (C-301/16 P, nem tették közzé, EU:C:2016:796) a GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH részére megengedték, hogy beavatkozzon a Bíróság előtt a Bizottság kérelmeinek támogatása végett.
- 25 A Bíróság a 2018. február 28-i Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings ítéletben (C-301/16 P, a továbbiakban: fellebbezés tárgyában hozott ítélet, EU:C:2018:132) hatályon kívül helyezte az eredeti ítéletet, az ügyet visszautalta a Törvényszék elé, a költségekről pedig nem határozott.

Az eljárás és a felek kérelmei a visszautalást követően

- 26 A fellebbezés tárgyában hozott ítéletet követően a Törvényszék eljárási szabályzata 215. cikkének megfelelően az ügyet a Törvényszék ötödik tanácsa elé utalták.
- 27 Az eljárási szabályzat 217. cikke (1) bekezdésének megfelelően a felperes és a Bizottság 2018. április 27-én, a beavatkozó fél pedig 2018. május 8-án a meghatározott határidőben benyújtotta a jogvita megoldása tekintetében a fellebbezés tárgyában hozott ítéletből levont következtetésekre vonatkozó írásbeli észrevételeit.

- 28 A Törvényszék eljárási szabályzata 89. cikke 2. §-ának a) pontja értelmében a Törvényszék 2018. november 21-én felhívta a feleket, hogy a tárgyalás előtt írásban válaszoljanak a kérdéseire.
- 29 A felek az előírt határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre.
- 30 A Törvényszék a 2019. január 16-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.
- 31 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet a felperest érintő részében;
 - a Bizottságot és a beavatkozó felet kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 32 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 33 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére, ideértve a beavatkozásával kapcsolatos költségeket is.

A jogkérdésről

- 34 A megtámadott rendelet megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.
- 35 Az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének megsértésén alapul.
- 36 A vizsgálatot az első jogalap második részével indokolt kezdeni.
- 37 Az első jogalap második részében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy jelentősek voltak a torzulások a termelési költségei és pénzügyi helyzete tekintetében az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében.
- 38 A felperes azt állítja, hogy azt feltételezve is, hogy a szóban forgó adókedvezmények a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származnak, az ilyen előnyök nem okoznak jelentős torzulásokat a termelési költségei és a pénzügyi helyzete tekintetében. Ugyanis, amint azt a vizsgálat során kifejtette, a szóban forgó adókedvezmények az ő esetében csak a teljes termelési költségei 1,34%-át és a forgalmának 1,14%-át tették ki.
- 39 A Bizottság figyelmen kívül hagyta ezt az érvelést, és a 2013. szeptember 13-i levélben tévesen állapította meg, hogy a jelentős torzulás az alacsonyabb adókulcsokból eredt, mivel „különösen azt a célt szolgálhatta, hogy a kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a

tőkebefektetések számára, ezzel befolyást gyakorolva a társaság általános pénzügyi és gazdasági helyzetére”, noha a termelési költségek vagy a forgalom 1,5%-ánál kisebb pénzügyi hatás nem képezhet komoly ösztönzőt a tőke bevonására, különösen a Xinyi Solar (Hong Kong) esetében.

- 40 Ami a torzulás jelentőségét illeti, a Bizottság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a felperes nem vitatta azt a tényt, hogy kedvezményes adórendszer alá tartozott, és azt állítja, hogy amikor a kormány által stratégiai jelentőségűnek ítélt társaságok kedvező bánásmódban részesülnek a jövedelmeken alapuló adózási rendszer keretében, az e bánásmód által előidézett torzulások jelentősek, mivel teljes mértékben módosítják az adózás előtti nyereség összegét, amelyet e vállalkozásoknak el kell érniük a befektetők bevonásához. Mivel e torzulások tartósak, annak megállapítása szempontjából, hogy a torzulás jelentős-e, a vizsgálati időszak alatt szerzett előny abszolút összege – az előny jellegéből adódóan – nem bír jelentőséggel.
- 41 Ezt követően a Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó adókedvezmények jelentőségére tekintettel lényegében vélelmezhetette, hogy a külföldi tőkére irányuló vonzerő megerősítést nyert, így a felperes pénzügyi helyzetének torzulása jelentős volt, és hogy mindenesetre ez utóbbi nem bizonyította ennek ellenkezőjét.
- 42 Egyébiránt a felperes nem hoz fel olyan alapot, amely igazolná annak okát, hogy miért kellene a forgalmát viszonyítási alapnak tekinteni, vagy hogy a torzulás vizsgálatát a vizsgálat időszakára korlátozni, figyelmen kívül hagyva általános pénzügyi helyzetét, szemben a termelési költségeivel vagy a forgalmával.
- 43 Végül a Bizottság számára nem világos, hogyan alkalmazhatta volna rosszhiszeműen a „jelentős torzulás” fogalmát annak megállapítása során, hogy a két év adómentesség és az általános adómérték 50%-os szintjén való adózás miatt, amelyet három éven keresztül igénybe vett, és amihez még egy folyamatos, határozatlan idejű adókedvezmény is társul, a felperes nem bizonyította, hogy a termelési költségei vagy pénzügyi helyzete nem képezte a szóban forgó intézkedések által okozott jelentős torzulás tárgyát.
- 44 A jogvita megoldása tekintetében a fellebbezés tárgyában hozott ítéletből levont következtetésekre vonatkozó észrevételeiben a felperes fenntartja az általa a keresetlevélben megfogalmazott állításait.
- 45 A jogvita megoldása tekintetében a fellebbezés tárgyában hozott ítéletből levont következtetésekre vonatkozó észrevételeiben a Bizottság az első jogalap második részét illetően úgy véli, hogy a felek a Törvényszék előtt tett írásbeli észrevételeikben, valamint a tárgyalás során azt széles körben megvitatták.
- 46 A jogvita megoldása tekintetében a fellebbezés tárgyában hozott ítéletből levont következtetésekre vonatkozó észrevételeiben a beavatkozó fél előadja, hogy a szóban forgó két adóelőny kombinálható volt azzal, hogy lehetővé tette a felperes számára, hogy a vizsgálati időszak során 14%-ra csökkentse a rá vonatkozó adómértéket, miközben a kínai társasági adó általános mértéke 25% volt, és vitatja a felperes azon álláspontját, miszerint ezen előnyök nem tekinthetők jelentősnek.
- 47 A beavatkozó fél e tekintetben a felperes részvényesi szerkezetének megváltozására és indítékaira, valamint a Kínából származó szolárüveg behozatala mennyiségének növekedésére és a felperes piaci részesedésére hivatkozik.
- 48 A beavatkozó fél azt is előadja, hogy a szóban forgó adókedvezmények hiányában a felperes a megállapított haszonkulcsokat tekintve nem tudta volna a vele szemben hozott dömpingellenes intézkedéseket közömbösíteni, és nem is léphetett volna ilyen gyorsan és jelentősen az uniós piacra, megtagadva az említett előnyöknek az előállítási költségei és forgalma tekintetében fennálló relevanciáját.

- 49 Először is meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja) úgy rendelkezik, hogy a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a rendes értéket főszabály szerint egy piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni.
- 50 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának célja annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EBHT, EU:C:2012:471, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a többek között Kínából származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének (jelenleg a 2016/1036 rendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének) megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá vont említett gyártó vagy gyártók megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint az e rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően megállapításra kerül, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 67. pont).
- 52 Így egyrészt a MET-jogállás elismerését kérelmező gyártónak megfelelően indokolt kérelmet kell előterjesztenie e tekintetben, másrészt pedig a Bizottságnak kell értékelnie, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt kritériumok teljesülnek. Ebben az összefüggésben az uniós bíróság azt vizsgálja, hogy ez az értékelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (lásd ebben az értelemben: 2012. február 2-i Brosmann Footwear [HK] és társai kontra Tanács ítélet, C-249/10 P, EU:C:2012:53, 32. pont; 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 70. pont).
- 53 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt kivétel szigorú értelmezésének követelménye nem teheti lehetővé az intézmények számára, hogy e rendelkezést annak szövegével és céljával összeegyeztethetetlen módon értelmezzék és alkalmazzák (2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 93. pont).
- 54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának szövege szerint azon szempont, amely alapján megvizsgálják a MET-jogállást elnyerni kívánó gyártó által benyújtott kérelem megalapozottságát, az a szempont, hogy a piacgazdasági feltételek érvényesülnek-e „az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében”.
- 55 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában szereplő kritériumok, amelyekre a gyártók által benyújtott kérelmek vonatkoznak, és amelyekre tekintettel a Bizottság köteles értékelni azokat, „az érintett hasonló termék gyártás[ára] és értékesítés[ére]” vonatkoznak. Ez a pontosítás rendszertani szempontból az alaprendelet 2. cikkének keretébe illeszkedik, amely megállapítja a rendes érték kiszámítására vonatkozó szabályokat, nevezetesen a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható árát.
- 56 Konkrétan az alaprendelet 2. cikkének (1) és (3) bekezdése szerint a rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik. Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, ezen értéket a származási országban

felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség észszerű összegének az alapján kell kiszámítani. E tekintetben az alaprendelet 2. cikkének (4)–(6) bekezdéséből kitűnik, hogy e fogalmak pontos alkalmazása attól a kérdéstől függ, hogy az érintett gyártó nyilvántartásából származó számviteli adatok, amelyekre a Bizottság támaszkodott, főszabály szerint tükrözik-e a piaci értékeket, és lehetővé teszik-e a dömpingellenes vizsgálat céljaival összhangban álló rendes érték kiszámítását.

- 57 Az uniós jogalkotó által a mérlegelési mozgásterének gyakorlása során az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában felállított kritériumok összessége az annak vizsgálatára irányuló szándékot fejezik ki, hogy a MET-jogállás elismerését kérelmező gazdasági szereplő az érintett hasonló termék előállítását és értékesítését illetően a rendes érték számítását lehetővé tevő elvekkel összhangban működik.
- 58 Ebben az összefüggésben követeli meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában szereplő harmadik feltétel – az egyedüli, amelyet nem teljesítettnek tekintettek – azt, hogy a „vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét [ne érintsék] a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés”.
- 59 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fenti 58. pontban említett feltétel a vállalkozás termelési költségeire és pénzügyi helyzetére utal az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében meghatározott rendes érték kiszámításának módszereivel közvetlenül összefüggő egyes paraméterek alapján. E paraméterek különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés. Kétségtelen, hogy ez a felsorolás példálózó, amint azt a „különösen” határozószó használata is mutatja. Mindazonáltal e kifejezés alkalmazásának sem a célja, sem a hatása nem az, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy olyan körülmények alapján utasítsa el a MET-jogállás elismerése iránti kérelmet, amelyek még ha tág értelemben véve összefüggésben is vannak a vállalkozás pénzügyi helyzetével, nem foglalják magukban automatikusan az érintett hasonló termék gyártására és értékesítésére vonatkozó adatokat meghatározó egy vagy több tényező torzulását, amelynek ráadásul „jelentősnek” kell lennie (lásd analógia útján az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja tekintetében: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 78–82. pont).
- 60 Következésképpen azon intézkedések kapcsán, amelyek a vállalkozás pénzügyi helyzetét általában véve érintik, és ebből következően pusztán alkalmasak lehetnek arra, hogy az érintett hasonló termék gyártása vagy értékesítése tekintetében e helyzetet jelentős mértékben torzítsák, a Bizottság feladata a közigazgatási eljárás során benyújtott adatok alapján annak értékelése, hogy valóban ezen intézkedések idézték-e elő e torzulást.
- 61 Egyrészt ugyanis az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése a termelési költségekre és egy olyan pénzügyi helyzetre utal, amelyet „nem érint[enek]” jelentős torzulások, nem pedig olyan helyzetre, amelyet „nem érinthetnek” ilyen torzulások. Másrészt a szóban forgó torzulás „jelentős” jellegét e rendelkezés céljához képest kell értékelni, amely rendelkezés annak biztosítására irányul, hogy a vállalkozás termelési költségeire és a vállalkozás pénzügyi helyzetére vonatkozó adatok ne torzuljanak annyira, hogy az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének esetleges alkalmazása olyan mesterséges eredményekre vezessen, amelyek megkérdőjeleznék a dömpingellenes vizsgálat céljait (lásd analógia útján: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 82. pont).
- 62 A jelen esetben a MET-jogállás elismerését a Bizottság kizárólag azzal az indokkal tagadta meg a felperestől, hogy nem bizonyította, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében foglalt kritériumnak.

63 Így különösen a Bizottság a 2013. augusztus 22-i levelében egyrészt úgy vélte, hogy a felperes a társasági adó tekintetében különböző adókedvezményekben részesült:

- „– [olyan] adórendszer[, amelynek] révén a külföldi részesedésű társaságok két éven át teljes [társaságiadó-mentességben] (0%), majd ezt követően három évig [ezen adó] mértékének 50%-os csökkentésében részesülnek, azaz a 25%-os általános adókulcs helyett 12,5%-os mértékkel adóznak;
- a »csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások« elnevezésű adórendszer, amely alapján a társaság a 25%-os általános adókulcs helyett 15%-os kedvezményes társaságiadó-mérték alá tartozik. E kedvezményes adókulcs egy lényegében folyamatosan kiigazítható támogatást képez, amelynek célja egyúttal az, hogy a kedvezményes adókulcsok révén befektetéseket vonzzon, ezzel torzítva a versenyt.”

64 A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy „a kedvezményes adókulcsok jelentős pénzügyi előnnyel járnak”, így a felperesnek „nem sikerült bizonyítania, hogy a termelési költségeit és a pénzügyi helyzetét nem érintették a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások”. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy „a »csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások« elnevezésű adórendszert nemrég elemezték a Solar Panels ügyben, és úgy tekintették, hogy elegendő okot képez a MET-jogállás megadásának megtagadásához.”

65 Másrészt a 2013. szeptember 13-i levelében, amelyben a Bizottság közölte a felperessel a MET-jogállás elismerése iránti kérelmére vonatkozó végleges határozatát a 2013. augusztus 22-i levéllel kapcsolatos észrevételeire válaszul, a Bizottság többek között a következő megállapításokat tette:

„A kedvezményes adómértékű rendszer alkalmazása megváltoztatja a vonzó befektetési célponttá váláshoz a vállalat által elérendő adózás előtti eredményt. A vizsgálati időszak során nyújtott előny abszolút összege nem feltétlenül döntő szempont az előny jellegére tekintettel a torzulás jelentőségének értékelése szempontjából. Épp ellenkezőleg, ennek az értékelésnek az intézkedésnek a társaság gazdasági és pénzügyi helyzetére gyakorolt általános hatására kell irányulnia.

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a [felperesre] kedvezményes (14,01%-os) adókulcs volt alkalmazható, mivel [a felperesre] egyidejűleg vonatkozott a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra alkalmazandó, illetve a »két évig adómentesség, három évig fele adó« elnevezésű program szerinti adórendszer. Ennek együttes hatása az általános (25%-os) kulcshoz képest egy lényegesen alacsonyabb adókulcs volt, ami különösen azt a célt szolgálhatta, hogy a kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára, ezzel befolyást gyakorolva a társaság általános pénzügyi és gazdasági helyzetére.

[...]

Végül, állításuk szerint megalapozatlan a Bizottság azon értékelése, amely szerint az adórendszer lényegében folyamatosan kiigazítható. Sor került a két adórendszer időbeni korlátozottságára vonatkozó érveik megfelelő figyelembevételére. Ugyanakkor az, hogy e két adórendszer nem állandó jellegű, nem alkalmas annak [...] megkérdőjelezésére, hogy e rendszerek a vállalkozás pénzügyi és gazdasági helyzetének befolyásolására irányulnak.”

66 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő feltételre vonatkozó következtetését az e rendelkezésben foglaltaktól eltérő szemponttal kapcsolatos tényezőkre alapította (lásd a fenti 58. pontot). A 2013. szeptember 13-i és augusztus 22-i levelekből ugyanis kitűnik, hogy egyrészt a felperest megillető kedvezményes adókulcsok általános jellegű pénzügyi előnyére, másrészt arra a tényre támaszkodott, hogy az ilyen előny a felpereshez vonzhatja a tőkebefektetőket. Így úgy tűnik, hogy a Bizottság

elvetette a felperes arra alapított érvét, hogy a szóban forgó előny mértéke a valóságban elhanyagolható, hangsúlyozva a szóban forgó intézkedés „általános hatását”, amely annak lehetőségében áll, hogy a „kedvezményes kulcsok mellett [...] vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára”.

- 67 Márpedig meg kell állapítani, hogy ezek az indokok legfeljebb rendkívül elvontan tekintve vonatkoznak a vállalkozás pénzügyi helyzetére, anélkül hogy összefüggésben lennének az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében kifejezetten említett elemekkel vagy az érintett hasonló termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos egyéb tényezőkkel, amely gyártás és értékesítés esetében a vitatott előnyből eredő jelentős torzulás az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése alapján a rendes érték érvényes kiszámításának lehetőségét kérdőjelezi meg.
- 68 Ugyanis, először is, a társasági adó rendszere az adott adóévben elért nyereség adójogi kezelésére vonatkozik. Így tehát nem célja és nem is hatása e nyereség összegének vagy mértékének, vagy egyéb olyan elemeknek a befolyásolása, mint a rendes érték alkotóelemei, amelyet a Bizottságnak az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésével összhangban kell kiszámítani a dömpingellenes vizsgálat céljából. Következésképpen a Bizottság általános hivatkozása a szóban forgó intézkedéseknek a felperes pénzügyi helyzetére gyakorolt „általános hatására”, önmagában, további magyarázat nélkül nem releváns az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének alkalmazása szempontjából.
- 69 Másodszor, hasonló elemzés adódik a Bizottság azon értékelése tekintetében is, amely a felperesnek mint a tőkebefektetés címzettjének „vonzerejére” vonatkozik. Így különösen meg kell állapítani, hogy tekintettel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének szövegére, az a puszta lehetőség, hogy a kedvezményes adórendszer valamely vállalkozáshoz vonzza a tőkebefektetőket, nem elegendő annak megállapításához, hogy e vállalkozás pénzügyi helyzetét ténylegesen jelentős torzulás „érinti”. Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a Bizottság sugall, a valamely társaság tőkéjébe történő befektetésre vonatkozó döntés nem valamely „mérték mellett” történik, így az ezen intézmény által hivatkozott cél, hogy „kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára”, kevésbé érthető értékelés marad. Ehhez kapcsolódóan mindenesetre az a tény, hogy a befektető a felperes tőkéjében meglévő részesedések vásárlására fordítja a pénzeszközöket, jellegénél fogva nem áll nyilvánvaló kapcsolatban a vállalkozás pénzügyi helyzetének az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének céljával összefüggésben fennálló torzulásával (lásd a fenti 59–61. pontot). Így a Bizottság nem támaszkodhat egyszerű feltételezésekre azon jelentős hatások vélelmezése érdekében, amelyek a „jelentős torzulás” minősítésre érdemesek, és így nem hagyhatja figyelmen kívül a felperes által előterjesztett azon bizonyítékokat, amelyek a számára adott esetben előnnyel járó torzulás jelentőségének tagadására irányulnak.
- 70 Ez még inkább így van abban az esetben, ha – mint a felperes esetében – a gyártó, tekintve azon csekély abszolút értéket, amelyet a forgalmára és termelési összköltségére nézve az adókedvezmények jelentenek, az érintett piacon fennálló gazdasági és pénzügyi autonómiáját egy bizonyos időszak, nevezetesen a vizsgálati időszak alatt az érintett intézkedésekhez viszonyítva határozza meg.
- 71 Meg kell ugyanis állapítani, hogy valamely vállalkozás forgalma releváns mutatója a vállalkozás gazdasági és pénzügyi erejének, amelyből a nyereségét eléri. Ennélfogva a felperes, mivel jelezte, hogy a szóban forgó torzulások a forgalmának 1,14%-át tették ki, valójában a vizsgált adóintézkedés által pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás vonatkozásában megbízható és releváns bizonyítékot hozott fel.
- 72 Ilyen körülmények között a Bizottságnak nem általános és elméleti jelleggel kellett volna – legalább – kifejtene a kapcsolatot egyrészt a felperes tőkéjébe történő befektetés kiválasztása között, amely befektetést adott esetben valamely kedvező adózási rendszer indokolt, másrészt pedig a felperes pénzügyi helyzetének torzulása között, hanem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése által követett célra tekintettel kellett volna ezt tennie (lásd a fenti 49–61. pontot).

- 73 Ezt az értékelést alátámasztja az a tény, hogy a felperes által előterjesztett bizonyítékok elutasításához a Bizottság kifejezetten a „Solar Panels” ügyben szereplő adórendszerek egyikének elemzésére hivatkozott, és úgy vélte, hogy ez az elemzés elegendő ahhoz, hogy megtagadja a felperestől a MET-jogállás megadását. Márpedig az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a MET-jogállást azon gazdasági feltételek alapján kell megítélni, amelyek között a vizsgálat alá vont gyártó tevékenykedik (lásd ebben az értelemben: 2012. február 2-i Brosmann Footwear [HK] és társai kontra Tanács ítélet, C-249/10 P, EU:C:2012:53, 38. pont).
- 74 A fenti megállapításokból következik, hogy azon indokok, amelyekre a Bizottság a felperes MET-jogállás elismerése iránti kérelmének elutasításakor támaszkodott, nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaznak, így az első jogalap második része megalapozott. A megtámadott rendeletet tehát meg kell semmisíteni, anélkül hogy az első jogalap első részéről, valamint a többi felhozott jogalapról határozni kellene.

A költségekről

- 75 A Törvényszék eljárási szabályzatának 219. cikke szerint a Törvényszék megsemmisítést és visszautalást követő határozataiban a Törvényszék határoz egyrészt az előtte indított eljárásokkal, másrészt pedig a Bíróság előtti fellebbezési eljárásokkal kapcsolatos költségekről. Mivel a fellebbezés tárgyában hozott ítéletben a Bíróság nem határozott a felperes, a Bizottság és a beavatkozó költségeiről, a Törvényszéknek kell határoznia a jelen ítéletben az előtte indított eljárásokkal – köztük az elsőfokú eljárással – kapcsolatos valamennyi költségről, valamint a C-301/16. P. sz. ügyben a fellebbezési eljárás során felmerült költségekről.
- 76 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 77 Egyébiránt az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról.
- 78 A jelen esetben a Bizottság pervesztes lett az elsőfokú eljárásban, és a felperes pervesztes lett a fellebbezési eljárásban. Mivel azonban a Bizottság és a beavatkozó fél végül a visszautalást követő eljárásban pervesztes lett a Törvényszék előtt, a Bizottságot kell kötelezni a saját, valamint a beavatkozáshoz kapcsolódó költségek kivételével a felperes költségeinek viselésére. A beavatkozó fél a saját költségein felül viseli a beavatkozásával kapcsolatban a felperesnél felmerült költségeket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet.**
- 2) **Az Európai Bizottság a saját költségein felül viseli a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd részéről a beavatkozáshoz kapcsolódó költségek kivételével felmerült költségeket is.**
- 3) **A GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH a saját költségein felül viseli a beavatkozásával kapcsolatban a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd részéről felmerült költségeket is.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások